

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010359
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010359.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jána Deáka, na verejnom zasadnutí dňa 14. augusta 2019, v trestnej veci obžalovaného N. C. a spol. za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných N. C., F. C., A. C. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 25.04.2019, sp.zn. 3T/88/2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. C..

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného A. C., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvalým pobytom C. XXX

podľa § 201 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. obžalovaného A. C. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr.por. odvolania obžalovaných N. C., F. C. a A. C. z a m i e t a .

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu n e z m e n e n ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní uznaní za vinných

- N. C. zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a z prečinu súlože medzi príbuznými podľa § 203 ods.1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

- F. C. zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

- A. C. zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

- R. Q. zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1 Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že obžalovaní N. C., F. C., A. C. a R. Q. v rodinnom dome v D. č. XXX, v rodinnom dome v D. č. XXX, okres Q. K. a na ďalších miestach v okrese Q. K., minimálne od roku 2013 do 2015 vykonávali sexuálne praktiky s maloletými deťmi, a to sexuálne stimulácie za účelom ukájania vlastnej osoby, vo forme odhaľovania sa pred dieťaťom, odhaľovania genitálií dieťaťa, hladkania, sexuálneho obťažovania formou dotýkania sa intímnych častí tela rukou, genitáliami, nútenia dieťaťa k podobným dotykom, vniknutia do pošvy prstami, pohlavným údom, orálneho sexu, análneho sexu, pričom obvinení sexuálne zneužívali vlastné maloleté deti alebo deti svojich príbuzných, a to maloletú F.Q., nar. XX.XX.XXXX a maloletého N.Q., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že

- obžalovaný N. C. prvý krát vykonal pohlavný styk so svojou vlastnou maloletou dcérou F.Q. keď mala XX rokov tým spôsobom, že jej do úst dal svoj pohlavný úd tak, že jej z toho bolo zle, že ju napínalo na vracanie, musela otca orálne uspokojiť, potom jej strkal svoj úd do jej vagíny, alebo ju „vyrstvoval“, otcov pohlavný úd musela masírovať, pričom vlastný otec maloletú psychicky k týmto sexuálnym praktikám nútil tak, že sa pred ňou rozplakal a dal sa jej oľutovať, a v nasledujúcom období opakovane spával medzi svojou dcérou F.Q. a svojim synom N.Q. nahý, pričom bol nahým zadkom opretý k N.Q. alebo v polohe rozkročmo mal jednu nohu vyloženú na N.Q. a keď F.Q. spala v nohavičkách na jeho pokyn sa musela vyzliecť a jazykom sa dotýkal jej genitálií a vkladal jej prsty do vagíny, pričom F.Q. mu na jeho pokyn musela oholiť genitálie,

- obžalovaný F. C. svojej neteri, maloletej F.Q. dával svoj pohlavný úd do jej úst, tak že ju z toho napínalo na vracanie, že keď sa nechcela podriaďiť jemu na takéto sexuálne praktiky, tak ju veľmi bil, že musela F. C. ukájať ústami, „honiť“ ho, a on jej tiež strkal svoj úd do jej vagíny, dotýkal sa jej genitálií, F.Q. sexuálne zneužíval, do jej vagíny pľul sliny, aby mu to išlo lepšie, kde správanie F. C. bolo veľmi agresívne, že si ju dal na seba a točil ju, potom ale keď sedeli v kuchyni na stoličke, tak jej pohlavný úd strkal zozadu do vagíny, raz keď tam ležali, tak jej stiahol legíny a hladkal ju po jej pohlavnom orgáne,

- obžalovaný A. C. zneužíval maloletú F.Q., tak že jej strkal pohlavný úd do vagíny a maloletú F.Q. „prstvoval“ a jazykom jej obližoval vagínu za účelom jej sexuálneho uspokojenia, alebo že F. Q. ho musela orálne uspokojiť,

- obžalovaná R. Q. sexuálne zneužila maloletého N.Q., tým spôsobom, že si na neho nahá ľahla a že ho nahého pritiahla k sebe a šúchala mu jeho pohlavný orgán,

kde obžalovaní N. C., F. C., A. C. a R. Q. takto konali aj napriek tomu, že mali vedomosť o tom, že všetky deti v čase vykonania sexuálneho zneužívania a sexuálnych praktík nedovŕšili XX. rok svojho veku,

za to boli odsúdení

- obžalovaný N. C. podľa § 201 ods. 2 Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne,

podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

- obžalovaný F. C. podľa § 201 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne,

podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci - 1 ks notebook zn. N. K., K. farby,

podľa § 60 ods. 5 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát,

- obžalovaný A. C. podľa § 201 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne,

podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia,

- obžalovaná R. Q. podľa § 201 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky,

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. bol obžalovanej výkon trestu podmienečne odložený,

podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. bola obžalovanej určená skúšobná doba 2 roky,

podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená B. Q., nar. XX.XX.XXXX s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Rozsudok napadli odvolaniami obžalovaní N. C., F. C. a A. C. vo výrokoch o vine a o treste, odvolanie podal taktiež okresný prokurátor, a to v neprospech obžalovaného A. C., vo výroku o treste.

Obžalovaný N. C. podal odvolanie na hlavnom pojednávaní a následne ho odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.05.2019. Argumentoval tým, že spáchanie skutku kladeného mu za vinu popiera, necíti sa byť vinným, zároveň poukázal na to, že neboli dodržané procesné ustanovenia Trestného poriadku, okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, taktiež existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a navyše neboli prvostupňovým súdom dôsledne vyhodnotené získané dôkazy, vzhľadom k tomu nebola jeho vina jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázaná. On nemusel preukazovať svoju nevinu, ale jeho vinu mali preukázať OČTK, ktoré tak nekonali, navyše, neboli prijaté návrhy na vykonanie viacerých dôkazov z jeho strany.

V prvom rade sa okresný súd nevysporiadal dostatočne s dôkazmi vykonanými ohľadne zneužívania mal. G.C., hoci v tomto smere bolo vznesené obvinenie, obžaloba už za tento skutok nebola podaná. Táto svedkyňa ho najprv so spoluobžalovanými usvedčovala z trestnej činnosti, neskôr to poprela. Zo znaleckého posudku vyplýva, že táto má sklon ku klamstvám a vymýšľaniu si, ak má z toho zisk. Táto mal. svedkyňa o sexuálnom zneužívaní a domácom násilí prehovorila na prelome augusta a septembra 2016 pri jej vyšetrení, pričom vyšetrujúca odborníčka považovala jej vyjadrenia za dôveryhodné. Ďalším znaleckým posudkom bolo zistené, že nemala vaginálny pohlavný styk, hoci podľa svedeckej výpovede B. Q. mala byť na nej vykonaná súlož. Z tohto možno vyvodiť záver, že mal. svedkyňa na je prvú usvedčujúcu výpoveď naviedla B. Q.. Okresný súd pochybil, keď na jednej strane tejto mal. svedkyňi uveril, ale na druhej strane v určitej časti jej svedecká výpoveď nebola považovaná za dostatočnú, pričom sa dostatočne nevysporiadal so zmenami v jednotlivých výpovediach tejto svedkyne.

O nevieryhodnosti svedeckej výpovede B. Q. svedčí aj to, že si navymýšľala, že mal. G.C. mali znásilňovať aj v Krízovom centre vo N.. Mal. svedkyňa potvrdila, že práve B. Q. chcela, aby sa jej rodičia dostali do väzenia, a preto si začala vymýšľať takéto lži na celú rodinu. O nepravdivosti výpovede svedkyne B. Q. hovorí aj výpoveď svedka M. X., ktorého navádzala, aby vypovedal v neprospech obžalovaných.

Gynekologické vyšetrenie poškodenej mal. F.Q. bolo vykonané Z.. T. H. až po značnom časovom odstupe dňa 19.10.2017, avšak aj táto konštatovala, že maloletá má panenskú blanu, a síce zriadené okraje, avšak znaky poranenia nezistila. Nebolo teda možné potvrdiť, ani vylúčiť, či došlo k prieniku do pošvy maloletej, hoci podľa jej vyjadrenia sa panenská blana zrásť nemôže. Takéto závery sú v rozpore s lekárskou správou zo Všeobecnej nemocnice N. zo dňa 27. a 29.02.2016, ktorú zabezpečila B. Q., a preto o dôveryhodnosti správy vznikli značné pochybnosti. Je však takmer nemožné, ak by bola

mal. F.Q. dlhodobo zneužívaná viacerými mužmi, viackrát za deň, aby bolo zistené, že má neporušenú panenskú blanu. Návrh na nové vyšetrenie maloletej v tomto smere bol však zamietnutý.

Pokiaľ ide o domovú prehliadku vykonanú u neho, na žiadnych zaistených veciach napriek analýze, nebol nájdený žiadny materiál, ktorý by poukazoval na výrobu detskej pornografie, ani žiadny iný pornografický materiál, taktiež nebola zaznamenaná žiadna komunikácia medzi ním a spoluobžalovanými, ktorá by nasvedčovala páchaniu trestnej činnosti.

Ku znaleckému posudku KEÚ PZ Bratislava uviedol, že počas domovej prehliadky u spoluobžalovaného F. C. bolo zaistené rôzne posteľné prádlo a plachty, pričom zhoda jeho DNA profilu nebola pri porovnávaní so zaistenými biologickými stopami zistená. Haplotyp v tomto smere určuje len možný stupeň príbuzenstva po predkoch, a nie zhodu DNA.

V jeho prospech vyznieva aj svedecká výpoveď detskej lekárky maloletých poškodených Z.. M. Q., ktorá na nich nezbadala podozrivé správanie, pričom mal. F.Q. bola dosť nízkeho veku a hmotnosti a nie je možné, aby sa pri takej detskej postave neobjavili dôsledky zneužívania. Aj svedkyňa Z.. G. E., riaditeľka školy, ktorú mal. poškodení navštevovali, nemala žiadnu vedomosť o ich údajnom zneužívaní. O zvláštnom správaní, ani u neho, ani u spoluobžalovaných, nevedel nikto z príbuzných, známych a susedov, ktorí boli vypočutí ako svedkovia a zvláštne správanie si nevšimli ani na mal. F.Q., práve naopak, potvrdili, že žili spolu normálnym spôsobom života, po tom ako matka detí odišla do N. a starala sa o ne stará matka.

Nesprávne okresný súd vyhodnotil aj znalecký posudok Q.. Z.. M. E. týkajúce sa výsledkov PPG vyšetrenia, ktorým sa zisťuje reaktivita vyšetrovaného na jednotlivé sexuálne podnety. Z jeho záverov vyplýva, že ide u neho o heterosexuálne orientovaného jedinca a zároveň aj to, že neboli preukázané žiadne sklony k trestnej činnosti, ktorú mal páchať, naopak takýto druh trestnej činnosti predmetné vyšetrenie u neho takmer vylúčilo, pretože jeho odozvy na podnety s maloletými osobami boli na pohlavných orgánoch minimálne. Závery tohto znalca ohľadne dôvodov, ktoré ho prípadne viedli ku konaniu kladeného mu za vinu, sú len úvahami vo všeobecnosti.

Z hľadiska procesného nesúhlasil s tým, že na hlavnom pojednávaní boli prečítané výpovede spoluobžalovanej R. Q. a vykonanie týchto dôkazov namietal, pretože takýto postup bol nezákonný, keďže sa malo vykonávať v tomto smere dokazovanie len o jej treste. Ust. § 257 ods. 8 Tr.por. totiž hovorí iba o možnosti výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na trestnej činnosti a nie o čítaní zápisníc o jej skorších výpovediach, najmä, ak na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Odhliadnuc od tohto pochybenia poukázal na to, že spoluobžalovaná najprv usvedčovala z trestnej činnosti len F. C., o ňom sa vyjadrila, že je dobrý otec, pričom svoju trestnú činnosť popierala. V ďalšej výpovedi ho usvedčovala už aj so spoluobžalovaným A. C. a v poslednej výpovedi už pripustila, že ju mal donútiť, aby zneužila mal. N.Q. Pri všetkých výpovediach uvádzala, že sú pravdivé, avšak je evidentné, že sú v nich viaceré rozpory, preto možno považovať výpovede spoluobžalovanej za nevierohodné a účelové.

Ďalším procesným pochybením OČTK v prípravnom konaní a okresného súdu na hlavnom pojednávaní bolo to, že ako poškodená vystupovala matka maloletých detí F.Q. a N.Q., a to B. Q., ktorá bola ich zákonnou zástupkyňou, pričom je zrejmé, že došlo ku kolízii záujmov zákonných zástupcov mal. detí, keďže on je ich otec, teda maloletým deťom mal byť opatrovník ustanovený na výkon práv už v prípravnom konaní, a nie až v priebehu hlavného pojednávania, čo bol taktiež nezákonný postup. Výrok o vine nemôže byť založený len na indíciách, domnienkach a pravdepodobných skutkových záverov, ale len na nepochybnom ustálení toho, že nie je možné vylúčiť, že skutok spáchal. Do úvahy mali byť vzaté len dôkazy získané zákonným spôsobom a mali byť vykonané aj ďalšie dôkazy, ktoré by nepochybniteľne preukazovali jeho vinu.

Pokiaľ ide o trest uložený mu vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, síce ide o dolnú hranicu zvýšenej zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr.zák., napriek tomu ide o trest neprimerane vysoký, a to najmä s ohľadom na trest uložený spoluobžalovanému A. C., keďže u tohto bolo okresným súdom aplikované ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr.zák., pričom takýto postup bol odôvodnený len všeobecne. Nemôže byť na jeho ťarchu posudzované to, že nemá partnerku, resp. manželku, s ktorou by žil usporiadaným životom.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol vo veci tak, že ho oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr.por.

Obžalovaný F. C. podal odvolanie na hlavnom pojednávaní, a následne ho odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.08.2019. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a potom aj na jeho odôvodnenie, s ktorým sa však nestotožnil, a ktoré nemalo náležitosti vyplývajúce z ust. § 168 ods. 1 Tr.por. Absentovalo vysporiadanie sa s jeho obhajobou, ako aj uvedenie úvah pri hodnotení dôkazov, taktiež dôvod, prečo nebolo vyhovené jeho návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a na spravodlivý proces, nestačí totiž len uvedenie a popis vykonaných dôkazov.

Ďalej argumentoval rozpormi vo svedeckých výpovediach mal. F.Q. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, zároveň aj rozpormi medzi jej svedeckými výpoveďami a výpoveďami svedkyne B. Q.. Navyiac z výpovedí mal. F.Q. nevyplýva, že by jej mal strkať pohlavný úd do vagíny, a že by ho musela ukájať ústami, teda v nadväznosti na to je nesprávne aj konštatovanie znalca S.. P. X., že táto vypovedala v zásade totožne, keď aj pri jeho vyšetrení evidentne vypovedala odlišne. Taktiež neobstojí záver okresného súdu, že poškodení vypovedali obdobne a zotrvali na svojich výpovediach. Dôležitá svedkyňa mal. F.Q. vo viacerých podstatných okolnostiach nehovorila pravdu, napr. to, že jej mal zlomiť kľúčnu kosť, nebolo objektivizované výpoveďou svedkyne Z.. M. Q., jej ošetrojúcej lekárky, ani listinnými dôkazmi.

Prvostupňový súd sa nevysporiadal ani s tým, že za údajné sexuálne zneužívanie jeho dcéry mal. G.C., nebola podaná obžaloba, hoci mu bolo za skutok vznesené obvinenie. Rozporným bolo aj to, že svedkyňa B. Q. hovorila o zneužívaní detí už pri podávaní trestného oznámenia, t.j. oveľa skôr, ako jej o tom mali povedať samotné poškodené deti. Podstatné rozpory existujú aj v tom smere, kedy mali tieto o zneužívaní prvýkrát prehovoriť, keďže iné dátumy uvádzali svedkovia B. E. a F. C..

Ďalej poukazuje na rozdielne závery ambulantnej správy Všeobecnej nemocnice N. a závery svedkyne Z.. T. H., tak ako ich napádal vo svojom odvolaní spoluobžalovaný N. C.. Nebolo dokázané ani to, že zaistený notebook bol použitý na spáchanie trestného činu, pretože on žiadne stránky s nevhodným obsahom nepozeral, a ak sa v histórii nachádzali, súviselo to s konaním predchádzajúceho vlastníka. Okrem toho opakovane nesúhlasil s tým, že neboli vykonané viaceré ním navrhnuté dôkazy, ktoré by prispeli k objasneniu veci a vyvrátili jeho zavinenie.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tento nebol taktiež dostatočne odôvodnený, a to ani vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody, ale ani k trestu prepadenia veci. Trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, bol neprimeraný, keďže rovnakej trestnej činnosti sa dopustil aj spoluobžalovaný A. C., ktorému bol však uložený podstatne nižší trest.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento bol taktiež nesprávny, a to aj z dôvodov neskorého ustanovenia opatrovníka maloletým poškodeným. C. J. nemohla práva poškodených vykonávať, a tak isto ich nemohol vykonávať jej splnomocnenec, čo svedčí o ďalšom nezákonnom procesnom postupe. Okresný súd nemal C. J. ako poškodenú vôbec pripustiť na hlavné pojednávanie, a už vôbec nie ako poškodenú, ktorá si mohla uplatniť nárok na náhradu škody. Ak už tak urobil, nemal o jej (ne)uplatnenom nároku vôbec rozhodovať, a to ani odkazom poškodeného podľa § 288 ods. 1 Tr.por. na civilné konanie.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), e) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný A. C. podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.04.2019, ktoré odôvodnil ďalší písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 31.05.2019. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, nakoľko ho celý považoval za nezákonný, nespravodlivý a neodôvodnený. Okresný súd sa totiž nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, predchádzali mu podstatné chyby konania a vzhľadom na neakceptovanie návrhov na doplnenie dokazovania pretrvali aj pochybnosti o

správnosti skutkových zistení. Namietal aj právnu kvalifikáciu ust. § 201 Tr.zák., ktorá už vôbec nemala byť podľa ods. 2 písm. a) tohto ustanovenia Trestného zákona.

Je nelogické, keďže mal súčasne zneužiť nielen mal. F.Q. ale aj mal. G.C., aby prokurátor sexuálne zneužívanie mal. G.C. vypustil a obžalobu podal len vo vzťahu k mal. F.Q. Vyhodnotenie dôkazov v tomto smere je taktiež nesprávne, pretože výpoveď mal. E.B. bola už v prípravnom konaní vyhodnotená ako nie vierohodná, akceptovaná bola jej zmenená výpoveď, z ktorej vyplývalo, že ju na predchádzajúcu výpoveď naviedla svedkyňa B. Q., a preto nie je možné neakceptovanie tejto zmenenej výpovede mal. E.B. vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa mal. F.Q. Naviac skutok bol ustálený inak, ako vypovedala v prípravnom konaní samotná poškodená mal. F.Q. V jej výpovediach je viacej nejasností, napr. absentuje miesto a čas údajného sexuálneho zneužitia, dokonca to malo byť v Q., pričom je preukázané, že po odchode mal. do Q. sa s ňou nestretol, absentuje aj presný popis spáchania údajného skutku.

Nesporným je aj to, že svedkyňa B. Q., matka mal. F.Q. sa ju snažila ovplyvniť a aj medzi ich výpoveďami sú viaceré rozpory, ktoré sú bližšie uvedené na str. č.l. 4 a 5 odvolania. Vznikajú viaceré pochybnosti ohľadne viacerých skutkových okolností, vrátane toho, kedy sa prvýkrát mali deti zmieniť o ich sexuálnom zneužívaní. Z konania svedkyne B. Q. je zrejmé, že ho začala nepravdivo obviňovať a útočiť po ostrej výmene názorov v komunikácii z 05.08.016, pretože v predchádzajúcich komunikáciách nebola žiadna zmienka o tom, že by sa deti sťažovali na nejaké zlé zaobchádzanie. V tomto smere mala byť svedkyňa B. Q. podrobená znaleckému skúmaniu z odboru psychológie, nakoľko z jej konania je evidentná jej snaha získať jej deti do svojej starostlivosti pre výhody, ktoré z toho v Q. plynú, a taktiež jej motívom mohla byť pomsta rodine C..

Taktiež poukázal na rozdielne závery vyplývajúce z výpovede Z. T. H., ktorá potvrdila, že mal. F.Q. bola ešte v A. XXXX panna, teda v žiadnom prípade nemohla byť zneužívaná vykonaním pohlavného styku. Závery vyplývajúce z lekárskej správy z N., boli v tomto nedôveryhodné. Okrem toho okresný súd nedostatočne zvážil a vyhodnotil dôkazy, ktoré svedčili v jeho prospech, najmä svedecké výpovede, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že sa nemohol dopustiť skutku v rodinných domoch v D..

Ďalej namietal postup vyšetrovateľky v prípravnom konaní, ktorá položila jeho manželke N. C. kapióznou otázkou, keď najprv tejto predložila ľúbostné listy, ktoré mu mala poslať iná žena do väzby, o ktorých nevedela a následne sa je pýtala, ako môže vedieť o tom, že nemal sexuálny styk s maloletými poškodenými, keď nevedela ani o vzťahu s touto inou ženou. Malo ísť o C. C., ktorá však síce potvrdila, že ich písala, ale posielala ich menovcovi, ktorý sa nachádzal vo väzbe v inej trestnej veci. Takýto postup vyšetrovateľky bol nezákonný, pričom bolo z neho zrejmé, že chcela narušiť ich dlhoročný citový vzťah a dobré spolužitie.

Ďalším porušením zákona bolo neustanovenie opatrovníka maloletým poškodeným už v prípravnom konaní, keď ako poškodená vystupovala svedkyňa B. Q., ktorá síce bola ich matkou, ale vzhľadom na to, že spoluobžalovaným bol v tej veci ich otec, došlo evidentne ku kolízii záujmov, a hoci okresný súd dodatočne tento nedostatok odstránil, možno prípravné konanie, ako aj časť hlavného pojednávania považovať za vykonanú v rozpore so zákonom, keďže B. Q. mohla zasahovať do konania takým spôsobom, na ktorý nemala právo.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr.por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa s právnym názorom, aby ho oslobodil spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. a) Tr.por.

Krajský prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného A. C. vo výroku o treste písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.05.2019, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.06.2019. Najprv poukázal na výrok napadnutého rozsudku o treste, z ktorého vyplynulo, že obžalovanému A. C. bola pri ukladaní priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák., t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, priťažujúcu okolnosť u neho okresný súd nevzhladol. Vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatel'a však dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto použil ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák.

S priznaním uvedenej poľahčujúcej okolnosti sa stotožnil, v dôsledku čoho bola sadzba ohľadne tohto obžalovaného pri súčasnom aplikovaní § 38 ods. 3 Tr.zák. 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace. Keďže okrem jednej poľahčujúcej okolnosti neboli ustálené žiadne iné okolnosti, ktoré by mohli byť považované za výnimočné, preto nebolo mimoriadne zníženie trestu v súlade so zákonom (na rozdiel od spoluobžalovanej R. Q.). Pomery obžalovaného možno hodnotiť kladne, keďže žil usporiadaným rodinným životom a po istú dobu bol zamestnaný, avšak tieto neodôvodňujú tak radikálne zníženie trestu odňatia slobody. Uložený trest možno teda v konečnom dôsledku považovať za neprimerane miery, ktorý nezodpovedá kritériám ukladania trestov.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. po zrušení časti napadnutého rozsudku vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. C., sám rozhodol rozsudkom a uložil mu primeraný trest.

Krajský prokurátor sa vyjadril aj k odvolaniam obžalovaných N. C. a A. C. písomnými podaniami doručenými okresnému súdu dňa 20.06.2019. Rozsudok okresného súdu, na rozdiel od obžalovaných, považoval za zákonný a správny, tento sa v rozsiahlom odôvodnení náležite vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi. Zdôraznil, že obžalovaní boli zo spáchania skutku usvedčovaní výpoveďami maloletých poškodených, ktorí vnímali ich trestnú činnosť vlastnými zmyslami, naopak, svedkovia vypovedajúci v prospech obžalovaných sa ku skutku bližšie vyjadriť nevedeli a pozitívne hodnotili len osoby obžalovaných.

Ku skutočnosť, že vo vzťahu k mal. G.C. po vznesení obvinenia nebola podaná obžaloba, poukázal na to, že trestné konanie predstavuje určitý proces pozostávajúci z viacerých štádií, v rámci ktorých sa postupne ustáľuje skutkový dej, a tak bolo tomu aj v tomto trestnom konaní.

Svedkyňa B. Q. len popísala, čo sa dozvedela od svojich detí, pričom ich správanie u nej vyvolalo podozrenie, že boli sexuálne zneužívané. Takéto jej konanie, ako matky, bolo správne a bolo normálnou reakciou na vzniknutú situáciu, preto nie je namieste spochybňovať jej výpovede a obviňovať ju dokonca z krivej výpovede, resp. z krivého obvinenia. Nepresvedčivá je aj obhajoba obžalovaných v tom smere, že motiváciou jej výpovedí bola skutočnosť, aby mala deti pri sebe natrvalo, a preto si vytvárala aj personálne podmienky spočívajúce vo výbere vhodného partnera a advokáta. Práve naopak, svedkyňa nemala záujem, aby sa obžalovaní dozvedeli, že iniciovala začatie trestného konania.

Zo strany obžalovaných je zavádzajúca aj interpretácia výpovede Z.. T. H., ktorá sa nikdy nevyjadrila, že by u mal. F.Q. nemohlo dôjsť k sexuálnym stykom takým spôsobom, ako to vyplývalo z ustáleného skutkového stavu. Táto konštatovala, že nemožno jednoznačne potvrdiť, ani vylúčiť možnosť prieniku do pošvy pri pohlavnom styku. Panenská blana môže byť tvarovaná rôzne, je elastická a môže umožniť prienik aj bez súčasného poranenia. Vyšetrenie ukázalo aj to, že u maloletej bol pohlavný styk možný napriek tomu, že evidentné znaky poranenia nájdené neboli. Maloletá mala výrazné zriasané okraje panenskej blany a v čase jej vyšetrenia neboli zistené len čerstvé poranenia, pričom staršie poranenia sa mohli po čase zhojiť. Takéto závery nevylučujú závery vyšetrenia maloletej vo N., čo napokon skonštatovala samotná Z.. T. H.. Okrem toho, Všeobecná nemocnica mesta N., ktorá vypracovala lekársku správu, je najväčšou nemocnicou v Q. a je sídlom medicínskej univerzity.

Taktiež spochybňovanie výpovedí spoluobžalovanej R. Q. je účelové, pretože táto skutok vnímala čiastočne vlastnými zmyslami a čiastočne sa o ňom dozvedela od mal. F.Q., pričom logicky odôvodnila určité odlišnosti vo svojich výpovediach, ktoré pramenili z vyhrážok zo strany obžalovaných, resp. ich rodinných príslušníkov. Nesprávnym je aj hodnotenie znaleckého posudku Z.. E. obžalovanými, že u nich takmer vylučuje trestnú činnosť, nakoľko tento síce u nich nezistil znaky typické pre deviáciu v zmysle pedofílie, avšak zároveň uviedol, čo mohlo byť motiváciou ich konania. Pokiaľ neboli u obžalovaných počas domovej prehliadky zaistené záznamy, ktoré by súviseli s trestnou činnosťou, resp. neboli zaistené žiadne veci za účelom odobratia biologických stôp, dôležitým bolo to, že tento procesný úkon bol realizovaný so značným časovým odstupom, keďže obžalovaní už boli pred ním vypočutí v procesnom postavení svedkov a mali vedomosť, čo je predmetom trestného stíhania. Pokiaľ ide o listy predložené vyšetrovateľkou

obžalovanému A. C., došlo k zámene osôb, keďže boli adresované inej osobe s tým istým menom a priezviskom umiestnenej v tom istom ústave, a táto skutočnosť bola potvrdená pisateľkou inkriminovaných listov.

Prečítanie výpovedí spoluobžalovanej R. Q. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní bolo v súlade so zákonom prihládajúc na ust. § 257 ods. 8 Tr.por., § 258 ods. 4 Tr.por. Taktiež skutočnosť, že na začiatku hlavného pojednávania bol súdom mal. F.Q. a N.Q. ustanovený opatrovník, za súčasného zachovania práv oznamovateľky B. Q., ktorej boli priame obeť trestnej činnosti zverené do osobnej starostlivosti, nedošlo k žiadnemu porušeniu práv obžalovaných.

Pokiaľ ide o výšku trestov uložených N. C. a F. C., tieto boli uložené na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby a vo vzťahu k obžalovanému A. C., bolo v jeho neprospech podané odvolanie. Vzhľadom k tomu navrhol, aby boli odvolania N. C. a A. C. zamietnuté.

K odvolaniu obžalovaných A. C. a N. C., ako aj k odvolaniu krajského prokurátora sa vyjadrila prostredníctvom svojho splnomocnenca B. Q., matka maloletých poškodených, ktorým už bol v tom čase na výkon ich práv ako poškodených ustanovený opatrovník. Argumentovala tým, že Z. H. nikdy nevyhlásila, že poškodená mala porušený hymen následkom pohlavného styku. Takéto závery konštatovalo aj odborné vyšetrenie Fakultnej nemocnice vo N., pričom maloletá poškodená bola opakovane vyšetrená aj dňa 04.03.2019, kedy bolo opätovne konštatované, že u nej došlo už k narušeniu hymenu. Vykonané dokazovanie preukázalo vinu obžalovaných a ich odvolania sú účelové, podané s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu, prípadne dostať čo najnižší trest. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolania všetkých troch obžalovaných, ako nedôvodné zamietol a vyhovel len odvolaniu prokurátora, v dôsledku čoho by sprísnil obžalovanému A. C. nepodmienečný trest odňatia slobody, tak aby bol uložený v hraniciach trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania, taktiež na vyjadrení sa k odvolaniam obžalovaných. Rozsudok, okrem trestu uloženému obžalovanému A. C., považoval za zákonný a správny, preto navrhol odvolania všetkých troch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovanému A. C. navrhol sprísniť trest odňatia slobody bez použitia zmierňovacieho ustanovenia podľa ust. § 39 Tr.zák.

Opatrovník maloletých poškodených M. K. B., krízové centrum sa pripojil k návrhu krajského prokurátora.

Splnomocnenec matky poškodených B. Q., ktorá nebola prítomná, zdôraznil, že mal. F.Q. bola vyšetrená v Q. aj dňa 04.03.2019, kde bolo jednoznačne preukázané porušenie panenskej blany.

Obžalovaný N. C. a jeho obhajca sa pridrižovali písomných dôvodov odvolania, zdôraznili, že jeho vina nebola jednoznačne preukázaná, preto navrhli, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby bol podľa § 285 písm. a) Tr.por. spod obžaloby oslobodený. Obžalovaný uviedol, že dcére by v živote neublížil takým spôsobom, ako mu bol kladený za vinu.

Obžalovaný F. C. a jeho obhajca sa pridrižovali písomných dôvodov odvolania, rozsudok považovali za nepreskúmateľný, pretože jeho odôvodnenie nezodpovedá príslušným ustanoveniam Trestného poriadku. Navrhli, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby bol podľa § 285 písm. a) Tr.por. spod obžaloby oslobodený. Obžalovaný zdôraznil, že má vlastné deti, ktoré ho potrebujú a ku ktorým sa chce vrátiť, nikdy by nebol schopný dopustiť sa takého konania, ako mu je kladené za vinu.

Obhajca obžalovaného A. C., ktorý nebol na verejnom zasadnutí prítomný, sa plne pridrižoval písomných dôvodov odvolania, zdôraznil, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal s obhajobou obžalovaného, preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr.por. spod obžaloby oslobodený. Odvolanie krajského prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací zistil, že odvolania boli podané všetkými tromi obžalovanými a okresným prokurátorom ako oprávnenými osobami, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, t.j. výrokov o vine a o treste, prihládajúc na obsah podaných odvolaní, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania všetkých troch obžalovaných neboli podané dôvodne. Len odvolanie krajského prokurátora proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. C. podané v jeho neprospech bolo možné posúdiť ako dôvodné, keďže napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a súčasne mu bol uložený neprimeraný trest. Výrok o náhrade škody

odvolací súd nepreskúmaval, hoci z obsahu a odôvodnenia odvolania obžalovaného F. C., podaného písomne prostredníctvom jeho obhajcu vyplýva, že napadol aj tento výrok, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní bolo preukázateľne zistené, že obžalovaný v spojení s vyjadrením svojho obhajcu podali odvolanie len proti výrokom o vine a o treste, a tomu zodpovedá aj uvedenie týchto dvoch napadnutých výrokov v úvode už zmieneného, písomne podaného odvolania.

Súd prvého stupňa stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaných zo spáchania skutku kladeného im za vinu. Odôvodnenie síce zodpovedá základným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168, avšak malo byť nepochybne podrobnejšie, vrátane dôslednejšieho a náležitého vysporiadania sa s viacerými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré vyplývali z obsahu odvolania jednotlivých procesných strán, najmä z obhajoby obžalovaných. Napriek tomu krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, predovšetkým na str. 23 až 26, s ktorým sa v podstate stotožnil.

Druhostupňový súd však považoval za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania, pokiaľ ide o otázku viny, na niektoré z odvolacích námietok obžalovaných, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine ohľadne všetkých troch obžalovaných a k zmene, v tomto smere, by neviedli ani ďalšie odvolacie námietky, ktorými argumentovali obžalovaní.

Podľa § 257 ods. 8 Tr.por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

K odvolacím námietkam procesného charakteru týkajúcich sa správnosti konania krajský súd podotýka, že z tohto ustanovenia síce vyplýva, že zákon výslovne uvádza len možnosť výsluchu obžalovaného, čo však automaticky neznamená, že ak tento odmietne vypovedať, nemôžu byť prečítané jeho výpovede z prípravného konania týkajúce sa žalovanej trestnej činnosti ohľadne účasti inej osoby (spravidla spoluobžalovaného), pretože analógia je trestnom procesnom práve prípustná. Samozrejme za splnenia ďalších procesných podmienok vyplývajúcich najmä z ust. § 258 ods. 4, prvá veta Tr.por., čo v danom prípade zachované bolo, a takýto procesný postup sám o sebe nemožno považovať za nezákonný.

Možno súhlasiť s námietkami obžalovaných v rámci ich obhajoby, že došlo k procesnému pochybeniu OČTK a následne aj okresného súdu, týkajúceho sa toho, že maloletým poškodeným, ktorých spôsobilosť na právne úkony, vzhľadom na ich nízky vek, bola zo zákona obmedzená, mal byť už v prípravnom konaní na výkon ich práv ako poškodených ustanovený opatrovník, čo napravil okresný súd až následne v priebehu hlavného pojednávania. Takéto pochybenie bolo predovšetkým na ujmu dotknutých maloletých poškodených, ale žiadnym zásadným spôsobom nemalo vplyv na zachovanie práv ani jedného z obžalovaných, ktoré im v trestnom konaní prislúchajú.

Opatrovníkom nemala byť B. Q., ale na druhej strane, táto je matkou poškodených, ktorí sú v jej faktickej starostlivosti, preto krajský súd, keďže evidentne prejavila aj prostredníctvom svojho splnomocnenca záujem dozvedieť sa výsledok tohto trestného konania, túto nad rámec zákona upovedomil o verejnom zasadnutí.

Aj prípadné procesné pochybenie vyšetrovateľky v prípravnom konaní súvisiace s korešpondenciou určenou menovcovi obžalovaného A. C. nebolo takého charakteru, ktoré by spôsobilo zásadné porušenie jeho práv v tomto konaní. Iná situácia by mohla nastať z pohľadu civilného, resp. občianskeho práva.

Odvolací súd navyše poznamenáva, že na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 Tr.zák., za splnenia ďalších zákonom stanovených podmienok, postačuje vykonanie len jedného z tam uvedených spôsobov útoku voči poškodenému, a to len jeden takýto útok. Okrem toho, keďže bolo skutkovo ustálené, že každý z obžalovaných donútil poškodenú mal. F.Q. vykonať aj súlož, konanie každého z nich malo byť súčasne právne kvalifikované aj ako zločin znásillenia podľa § 199 Tr.zák. (tomu zodpovedá aj časť tzv. právnej vety), avšak túto nesprávnosť krajský súd ako súd odvolací nemohol odstrániť, pretože proti výroku o vine podali odvolania len obžalovaní, a takáto zmena by bola v ich neprospech, čo je neprípustné. Z tohto istého dôvodu nemohol ani napraviť nesúlad medzi ustáleným skutkovým stavom a časťou tzv. právnej vety, v ktorej absentovalo uvedenie orálneho a análneho styku (tieto pochybenia už obsahovala aj obžaloba), pretože aj táto zmena právnej vety by bola v neprospech obžalovaných. Na druhej strane, ak by aj došlo k úprave skutkového stavu v prospech obžalovaných (napr. vypustenie análneho sexu), takáto zmena by nemala podstatný

vplyv na právnu kvalifikáciu skutku ako takú, vzhľadom na vyššie uvedené. V každom prípade sa všetci traja obžalovaní dopustili najmenej takého konania, ktoré bolo možné právne kvalifikovať minimálne tak, ako to vyplýva z výroku napadnutého rozsudku.

V danom prípade nepochybne existujú dve skupiny dôkazov, prvá z nich vyznieva v prospech obžalovaných, ktorí od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku kladeného im za vinu popierajú, a zároveň druhá skupina, vyznievajúca v ich neprospech, ktorá ich naopak zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje. Krajský súd po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie dospel k záveru, že súhrn vykonaných priamych a nepriamych dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaných tvorí logickú a vzájomne sa dopĺňajúcu sústavu, ktorá vcelku spoľahlivo a jednoznačne preukazuje nielen to, že sa skutok kladený obžalovaným za vinu, ako taký stal, ale aj to, že ho spáchali práve všetci traja obžalovaní, ktorí ako trestne zodpovedné subjekty konali z hľadiska zavinenia v tzv. priamom úmysle, a to vopred pojomom, a súčasne naplnili všetky zákonné znaky skutkových podstatách uvedených trestných činov, t.j. svojím konaním naplnili aj ich objektívnu stránku.

Dôkazy v prospech obžalovaných, ani v súhrne, nemajú takú dôkaznú silu a hodnotu, ktoré by v dostatočnom rozsahu spochybnili spáchanie skutku obžalovanými, napr. ani jeden zo svedkov vypovedajúci v ich prospech nebol nielenže priamym svedkom, ale sa ani nevedel prijateľným spôsobom vyjadriť ku skutkovým okolnostiam, pričom sa prevažne vyjadrovali len pozitívne o osobách obžalovaných.

Obhajobu obžalovaných vyvracia výpoveď priamej svedkyne poškodenej mal. F.Q., ktorá bola nosným a rozhodujúcim dôkazom, a ktorej vieryhodnosť možno spochybniť len v určitej miere. Jej výpovedi protirečia samotní obžalovaní, čo je logické, pretože nemajú žiadny záujem a dôvod niesť trestnú zodpovednosť za skutok, ktorý im bol kladený za vinu, ak by ho aj spáchali, jej výpoveď však spochybňuje aj časť ďalších vykonaných dôkazov tak ako sú vyššie rozvedené v napadnutom rozsudku a v odvolaniach obžalovaných. Naproti tomu ďalšia časť dôležitých vykonaných dôkazov zase potvrdzuje v určitých častiach jej výpoveď a súčasne vyvracia obhajobu obžalovaných. To, že poškodená je jedinou priamou svedkyňou celého skutku, nie je rozhodujúce, pretože vzhľadom na charakter trestnej činnosti je pochopiteľná snaha každého z obžalovaných vykonať skutky v súkromí, t.j. v neprítomnosti ďalších osôb, ktoré by ich prípadne mohli usvedčovať a tým zhoršiť dôkaznú situáciu v ich neprospech.

Je logické, že svedkyňa poškodená si, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti a taktiež aj pre odstup času, nespomenula na všetky detaily pri jednotlivých útokoch, resp. ich popísala čiastočne inak. V čase skutku bola maloletou, nezrelou osobou, fyzicky podstatne slabšou ako obžalovaní a je pochopiteľné, že sa bála niekomu zdôveriť aj vzhľadom na bezprostredné hrozby obžalovaných, s ktorými bola v tej dobe často v kontakte. Je pochopiteľné, že sa s prežitým zdôverila až neskôr svojej matke, a to v čase, keď už nebola v priamom dosahu obžalovaných a z tohto dôvodu mala väčší pocit bezpečia. Výpoveď svedkyne poškodenej potvrdili nepriami svedkovia, ktorým sa s odstupom času zdôverila, a to najmä B. Q., B. E. a F. C.. Títo svedkovia síce neboli ani v jednom prípade priamymi svedkami pri žiadnom z čiastkových útokov, poškodená im tieto udalosti oznámila až s odstupom času, u každého z nich v inom rozsahu a každému z nich nespomenula všetky podrobnosti, napriek tomu možno konštatovať, aj vzhľadom na počet týchto svedkov, že ich potvrdzujúce výpovede podporujú a zvyšujú dôveryhodnosť samotnej svedkyne poškodenej. Tomuto záveru zodpovedá aj výpoveď svedka maloletého poškodeného N.Q., ale zodpovedajú mu predovšetkým výpovede spoluobžalovanej R. Q. z prípravného konania, ktorá navyše priamo videla, ako obžalovaný F. C. vykonával s maloletou poškodenou F.Q. orálny sex, pričom akceptovateľne odôvodnila určité čiastočné zmeny vo svojich jednotlivých výpovediach, ktorými postupne usvedčovala všetkých troch obžalovaných.

Pokiaľ ide o dôveryhodnosť tvrdení svedkyne poškodenej, je potrebné doplniť, že podľa aktuálnych odborných zistení sú pre maloleté osoby, ktoré sú sexuálne zneužívané blízkymi osobami typické viaceré znaky. K najdôležitejším patrí pasivita obeť, oneskorené podanie trestného oznámenia, nekonzistentná výpoveď, prípadne aj úplná zmena pôvodnej výpovede, takáto obeť dokonca nemusí vykazovať ani symptómy traumy a dokonca môže mať aj pozitívny postoj k páchatelovi. Väčšina týchto znakov je charakteristická pre svedkyňu poškodenú a jej výpovede, čo vysvetľuje najmä určité rozdiely v jej výpovediach, a nepresnosti pokiaľ ide o presný čas, miesta a popis priebehu jednotlivých čiastkových útokov, ide totiž o špecifickú skupinu osôb - svedkov, teda v konečnom dôsledku nemožno konštatovať, že by tieto naznačené okolnosti svedčili o nepravdivosti výpovedí takýchto osôb v celom resp. podstatnom rozsahu, práve naopak, tieto okolnosti sú pre takúto skupinu svedkov typické. Svedkyňa poškodená na rozhodujúcich a zásadných skutočnostiach, ktoré tvorili podstatu konania obžalovaných, kladeného im za vinu, zotrvala, resp. vypovedala o nich obdobne. Jej schopnosti realitu správne vnímať, zapamätať si a interpretovať spôsobom zodpovedajúcim jej veku a intelektu potvrdil znalecký posudok z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, z ktorého súčasne vyplýva, že sa u nej nezistil sklon

ku konfabuláciám a je nepravdepodobné, že by mala, vzhľadom na opakovanie, svoju výpoveď vopred naučenú. Napokon odvolací súd nenašiel žiadny rozumný a relevantný dôvod, aby svedkyňa poškodená vypovedala v neprospech všetkých troch obžalovaných v takej miere a chcela by im priťažičť až v takom rozsahu.

Je nesporné, že určité vyššie rozvedené dôkazy, či už v napadnutom rozsudku (str. č. 8 až 23), alebo v odvolaniach obžalovaných a vo vyjadrení krajského prokurátora k nim, možno hodnotiť do určitej miery rozdielne, avšak aj pri ich vyhodnotení v prospech obžalovaných, by podľa názoru odvolacieho súdu, neviedli k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine obžalovaných, a neviedlo by k nemu ani vykonanie ďalších, obhajobou navrhnutých, dôkazov.

Obžalovaní v podaných odvolaniach neuviedli bližšie dôvody, pre ktoré napádali zákonnosť a odôvodnenosť uložených trestov, pokiaľ ide o ich druh a výmeru. Akurát obžalovaní N. C. a F. C. poukázali na to, že im uložené tresty sú neprímerane prísne, keďže obžalovaný A. C. bol uznaný za vinného z rovnakej trestnej činnosti, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v podstatne nižšej výmere. Obžalovaný F. C. taktiež namietal, že okresný súd vôbec neodôvodnil uloženie trestu prepapnutia veci. Naproti tomu krajský prokurátor argumentoval v odvolaní vyššie uvedenými dôvodmi, pre ktoré žiadal uložiť obžalovanému A. C. prísnejší trest.

Odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu vo výroku o trestoch uložených obžalovaným N. C. a F. C., preto ich odvolania považoval za nedôvodne podané. K inému záveru dospel, pokiaľ išlo o trest uložený A. C., keď akceptoval argumentáciu krajského prokurátora uvedenú v odvolaní, a preto považoval zároveň odvolanie tohto obžalovaného za nedôvodné.

Pokiaľ ide o hodnotenie osôb obžalovaných a ich pomery, ako aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. č. 27 a 28. V konečnom dôsledku mohli byť obžalovaným uložené tresty odňatia slobody v rozpätí trestných sadzieb, a to N. C. od 8 rokov a 8 mesiacov až do 12 rokov, F. C. od 7 rokov až do 12 rokov a A. C. od 7 rokov až do 10 rokov a 4 mesiacov. Úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému N. C. na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, ako aj trest odňatia slobody uložený F. C. vo výmere 8 rokov, t.j. rok nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, možno považovať za tresty uložené v súlade so zákonom, avšak skôr za tresty mierne, prihliadajúc na okolnosti prípadu, najmä na časové obdobie, ako aj početnosť, spôsob a intenzitu jednotlivých čiastkových útokov tvoriacich skutok. V tomto smere je potrebné konštatovať, že ako najrozsiahlejšie a najzávažnejšie možno hodnotiť konanie obžalovaného F. C., potom nasledovalo konanie obžalovaného N. C. a ako najmiernejšie možno posúdiť konanie obžalovaného A. C.. Pokiaľ ide o tohto obžalovaného, okresný súd len všeobecne konštatoval, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto mu mimoriadne znížil výmeru uloženého trestu odňatia slobody aplikujúc ust. § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr.zák.

Na nesprávne použitie tohto ustanovenia poukázal v odvolaní krajský prokurátor a druhostupňový súd sa s jeho argumentáciou stotožnil. V danom prípade totiž ani pomery obžalovaného, a už vôbec nie okolnosti prípadu, neodôvodňovali mimoriadne zníženie výmery uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému, pričom v tomto smere nebola zistená žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Vzhľadom k tomu krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc sám uložil obžalovanému A. C. trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Išlo o trest skôr mierny, avšak musel brať na zreteľ aj výmery trestov odňatia slobody uložených jeho spoluobžalovaným.

Keďže ani jeden zo spoluobžalovaných nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, preto boli všetci zhodne zaradení na výkon uložených trestov do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Uloženie trestu prepapnutia veci - notebooku zn. N. K., K. farby obžalovanému F. C. bolo primerané prihliadajúc na závery znaleckých posudkov z odvetvia riadiacej a výpočtovej techniky a z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, nakoľko boli na ňom prehliadnuté webové stránky s pornografickým materiálom (tzv. tvrdá pornografia) zobrazujúcim osoby v čase pokročilého pohlavného dospievania, teda išlo o vec, ktorá priamo súvisela so súdenou trestnou činnosťou, zohľadňujúc jej charakter.

Uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody zabezpečia v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahujú v primeranom rozsahu aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takéto tresty zodpovedajú všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., ako aj ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Výrok o náhrade škody druhostupňový súd nepreskúmaval, pretože ho zákonným spôsobom nenapadla odvolaním žiadna z procesných strán.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol neprimeraný.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a o treste, o podaných odvolaniach procesných strán rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.